

Duluth Posten

Veckotidning för Svenskarna
i Nordvästern.
TIOFVETS HVARJE FREDAG
—af—
First State Swedish Publ. & Printing Co.
(Incorporated)
Duluth and Superior.

KONTOR OCH TRYCKERI:
East Michigan St., Duluth, Minn.

PRENUMERATIONSPRIS:
1 år \$1.00
1 halft 60c
6 månader 30c
1 år till Canada \$1.50
1 år till Sverige \$2.00
1 halft år till Sverige \$1.10

Adressera alla bref och gör alla re-
ser betalbara till

I DULUTH POSTEN,
East Michigan St., Duluth, Minn.

Om tidning, n ej kommer på be-
md tid, var god för näst underrätta
därom.

Vid adressförändring uppgif alltid
gamla adressen såväl som den nya.

Entered at the Post Office at Du-
luth, Minn., as Second Class Mail
matter.

TELEFONNUMER:

1. Grand 311-X. Gamla. 4150-Mel.

CHARLES W. ERICKSON.

Expeditionsföreståndare.

LOF SWEDBERG, rese ambud.

EDAGEN DEN 29 OKT. 1915

TURKAR OCH ARMENIER.

Både "Times", "Daily Chronicle" och "Daily News" ha nu energiskt upptagit frågan om tillståndet i det turkiska Armenien till utförlig behandling och publice utförliga skildringar, som öfverensstämmande med lord Bryce's bref förtälja om fruktansvärda massakrer. Exempelvis meddelar den förstnämnda tidningen ett långt telegram från sin korrespondent i Cairo, hvilken uppger, att han erhållit bekräftelse på ryktena om ohyggliga grymheter, som begåtts mot armenierna, och rapporterar följande:

"Utän tvifvel ha dessa nidingsdåd, såsom vid föregående tillfällen, uttänkts i Stambul. Det finnes anledning att tro, att ett anfäll mot armenierna redan befarades vid Enver paschas återkomst från nederlaget i Kaukasus, då han uppenbarligen var i raseri öfver armenierna, emedan dessa hade bistått ryssarna. Talaat bej grep då tydligen tillfället att få hämnas på de värnlösa kolonierna i Mindre Asien. Den form, som tillgreps såsom förevändning, var utfärdandet af en order om armeniernas fördrifvande och deportation till vissa centra i det inre, och motstånd eller förhållning i uppfyllandet af regeringens order togs som ursäkt för mord, plundring och andra grymheter.

Ett fall, som rör sig om armenier i ledande ställning, visar, att samma öde äfven väntar dem, som lyda regeringens order. Vartkes effendi och Zohrab effendi, två framstående medlemmar af parlamentet, Aghnuni, en af de ledande dashnakisterna, Haladjian effendi och Postermadjian effendi, f. d. offentliga arbets- och landtbruksministrar, sattes i Wifa upp på kärror för att transporteras till Diarbekr och blefvo sedan mördade på vägen. Eskorten rapporterade, att morden hade utförts af röfvarer. Det är att märka, att Vartkes helt nyligen fått mottaga tecken på Talaat bej's vänskap.

Provinsmyndigheterna utföra i allmänhet det uppdrag, som anförtrotts dem, grundligt, och i motsats till föregående historiska massakrer äro de nuvarande grymheterna icke begränsade till ett bestämdt område. Från Samsun och Trapezunt, från Ordu och Aintab, Marsh och Erzerum ingå berättelser om grymheter. Människor korsfästas med kallt blod, stympas eller tvingas att utföra hårda arbeten. Stora skaror af barn bortföras och omvändas med tvång

till islam, kvinnor kränkas och föras som slafvar till det inre af landet, skjutas ner eller skickas ut med sina barn i öknerna väster om Mosul, där det hvarken finnes mat eller dryck att få, eller till Deirizor, där någon föda icke står att få och där 'de mäste gå en eländig död till mötes.

Många af dessa olyckliga komma icke ens fram till destinationsorten. Deras vaktare drifva på dem, så att många af dem stupa, och då sparkar och slag icke förmå något längre, lämnas de kvar att omkomma vid väggkanten. Den väg, dessa karavanner gå, kännetecknas af flockar af korpar. Öfren bindas ofta två och två i par med ryggnarna mot hvarandra och kastas lefvande i floderna.

Flyktingarna från Suedia, hvilka nu befinna sig i Port Said, synas ha kämpat synnerligen tappert, då deporteringsordern kom. 4,300 af dem begäfv sig upp till bergen, där de under sju veckor gjorde motstånd mot turkarna. Ett af dessas anfäll varade 26 timmar. Det är att märka, att dessa endast utgjordes af 600 vapenföra män, af hvilka blott en fjärdedel hade moderna gevär och de öfriga gamla mynningsladfåre. Det tros, att armenierna göra motstånd äfven på andra ställen, men i kolonierna i det inre af landet är ställningen nästan hopplös. Suediarmeriernas räddning tillskrifves den omständigheten, att de befunno sig vid kusten.

Att Talaat bej är den ansvarige synes odisputabelt bevisat af det faktum, att han, då han utfärdade deporteringsordern, yttrade, att hädanefter någon armenisk fråga icke kommer att finnas på femtio år."

Huruvida denna och andra likartade skildringar från Armenien äro i hufvudsak sanna eller ej kan man tills vidare icke säkert bedöma. De flesta uppgifterna anföras utan angifvande af sagesmännen; de enda vittnen, som omtalas, skulle vara två tyskor, medlemmar af Röda Korset, som sägas ha afgått från sina befattningar för att protestera mot grymheterna, men det meddelas icke, hvilka grymheter, de sagt sig ha bevittnat eller hört omtalas.

Däremot lämnar "Daily Chronicle" en bekräftelse på den föregående officiella turkiska förklaringen, att — medan uppgifterna om stora massakrer m. m. vore osanna — de turkiska myndigheterna, näst tillgripa stränga åtgärder mot de armenier, som blifvit beväpnade af ryska, franska och engelska agenter, och aktivt ställt sig på de ryska truppernas sida. Denna tidning skrifver nämligen: